

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Si quid sit tacite positu[m] supplere iubebo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

ire &c. Pr̄positio pr̄ponitur in resolutione, licet in constructione postponatur in necessario, ten⁹, uersus q̄c, et aliquādo usq; ut patuit Quando dico a uocatiuo incipit constructio, intelligitur si sit uocatiuo. Siquid yō subaudiaſ debet suppleri.

Sī quid sit tacite positiū supplere iubebo.

Vt miseram me uereor, subauditur heu uel o. hirundines uere ineū te redeunt in suū pr̄stinū unaquęq; nīdū immigrantes, offendit parentes suo utrūq; morbo affectos, sic intellige, hirundines uere ineū te redeunt immigrantes in nidos pr̄stinos unaquęq; in suum supple immigrans. Offendi parentes morbo affectos utrūq; suo affectū morbo, hic nota scđm Vallam, ca. clx, lib. iiiij. Quisq; unusquisq; & uterq; solent ponī eleganter in oratione post sui & se, sed ante substātiū ipſius suum, ita ut discrepent cum adiectiuo sequenti expreſſo, sed concordent cū subauditō, in qua re seruandus est aptus situs. Virgi. Dant sōnitum spumosi amnes & in equaora uertunt. Quisq; suum populatus iter, & paulopost. Pro se quisq; uiri, summa nituntur opum ui. Sine sui & se bene dixit Quintilia. Cōmendo tibi senē, quem fecimus uterq; mendicū, nec recte dicas cōmendo tibi senem, quē nos filij alleuare debemus, uterq; mendicū faciētes. uel sic, quē nos uterq; captiui mendicū facimus more poetico, ut apud Ouidi. Vtraq; formosae me iudice sunt uenerandæ, & apud Horati. Legati magnis missi de rebus uterq; quod apud oratores non reperitur sicut nec illud quidem, licer Auli. Geli. utatur. Quale apud Terentii. Quod plēriq; omnes faciunt adolescentuli, quod quidā exponunt pro eo quod est plēriq; omniū. quidam pro eo quod om̄es, hæc ex Valla. & in illum Badius. Item h̄brei sunt & ego, alter alterius onera portate. fac ut ego, pluribus exemplis utile esset omnia hic modo dicta elucidare, at supersedeo.

Exceptiones.

Quod rogat atq; refert, & habet quod uim referētis,

Vt quod uerba petit semper duo, dū, quia, donec,

Atq; negans pr̄eat, sic pr̄cedens referenti

Pr̄poni debet, caueas rogo lādere verum.

Sunt a dictis regulis aliquot exceptiones quæ impedimenta constructionis uocant Alexandrinī. Prima exceptio est dictio interrogativa in resolutione pr̄cedit, ut quo impulsore ausus es tantū facinus perpetrare, ubi est Petrus, qua itur Gandavum, quem uis.